

Un atac justificat?

LLIBRES

66

A la recerca dels llibres de viatge

Marc Soler

La literatura catalana compta amb una gran varietat de llibres de viatges.

GALERIA

73

Perpinyà, capital mundial de la fotografia

Àlex Milián

Comença el Festival Internacional de Fotoperiodisme a Perpinyà.

OPINIÓ

10

La cançó de l'estiu

Pere Martí

13

"Esperança" bielorussa

Llibert Ferri

14

Banquer & terroristes

Xavier Vinader

15

Les bombes d'Àfrica

Antoni Castel

16

La pols del camí

Ramon Barnils

Epidèmies

J. J. Pérez Benlloch

Tomacades morals

Pau Viciano

19

La prova de l'unicorni

Martí Domínguez

82

Ferrocarril: metàfora

Joan Francesc Mira

Aquest serà, sens dubte, l'estiu del president Clinton. Mentre l'aparell judicial nord-americà investigava les seues presumptes coaccions a la justícia, així com la manipulació dels testimonis en relació a l'afer Lewinsky, Clinton ordenava el bombardeig sistemàtic d'objectius a l'Afganistan i el Sudan com a resposta als atemptats integristes contra les ambaixades nord-americanes de Kenya i Tanzània el passat 7 d'agost.

Clinton ja ha justificat repetidament davant del món i de la societat nord-americana aquesta expeditiva acció que de bell nou ha remogut les entranyes del món àrab. Després d'assegurar que els seus atacs no anaven contra l'islam, sistema religiós compartit fins i tot per molts nord-americans, ha recalcat que calia restablir l'orgull dels ciutadans del seu país i combatre el terrorisme internacional. L'assetjat president dels EUA, a més, ha assegurat a l'opinió pública internacional que aquesta represàlia militar no ha estat indiscriminada i que pot provar que el responsable dels atemptats del 7 d'agost és el multimilionari saudita Oussama ben Laden, el qual opera des d'una base a l'Afganistan així com els grups terroristes islàmics, que operen al Sudan, un dels estats integristes més temuts pels Estats Units.

Siga com siga, i a pesar de la comprensió política de la majoria de les potències occidentals, l'actuació de Clinton i el seu govern ha tornat a semblar novament el desconcert i la ràbia en el context internacional i molt més encara entre els països àrabs, fins i tot en-

tre aquells més afins als Estats Units. Tot plegat, la brutal resposta de la primera potència mundial als atemptats d'aquest estiu no pot justificar-se de cap de les maneres, més encara quan no pocs analistes l'han qualificada d'electoralista, d'estar encaminada a esborrar els efectes nocius de l'escàndol sexual i judicial que protagonitza, d'uns mesos ençà, el president Bill Clinton. D'altra banda, Clinton ha manifestat tenir proves de la implicació del Sudan i l'Afganistan en els atemptats. Proves, no obstant això, que no s'han mostrat públicament. I finalment, els EUA han actuat al marge de la comunitat internacional, aplicant perillosament la llei del talió, llei que es pot tornar no sols en contra dels seus propis interessos sinó també dels de la resta dels països occidentals.

La delicada situació política del món àrab i l'existència del perillós fenomen del terrorisme integrista potser demanaven una altra mena de resposta per part dels Estats Units als injustificats atemptats del 7 d'agost. Cal no oblidar tampoc, d'altra banda, que la inestabilitat política i la radicalització fanàtica de no pocs països del món àrab ha estat en bona part conseqüència de la política internacional aplicada pels Estats Units, així com de les potències europees. (veure article de la p. 15).

Ara s'obre un període d'incertesa en què grups integristes de caire radical, com ara Hamas, podrien voler retrucar l'atac dels Estats Units. Un període també en què Bill Clinton haurà de convèncer la comunitat internacional de la pertinença de la seua violenta actuació. ■

"Ara s'obre un període d'incertesa en què el president nord-americà haurà de convèncer la comunitat internacional de la pertinença de la seua violenta actuació."